

نگاه جامعه به موسسات یکسان باشد

گفت و گو با حسن اسمائی

گزارش مالیاتی وظیفه‌ی حسابداران رسمی در این زمینه خاتمه می‌یافتد در صورتی که تازه مشکل اساسی از زمانی آغاز می‌شود که مکاتبات متعددی درخصوص گزارش‌های صادره‌ی حسابداران رسمی از طرف ادارات مالیاتی صورت می‌گیرد و پاسخ‌های ارائه شده از طرف حسابداران رسمی از طرف ماموران مالیاتی کافی به مقصد تشخیص داده نشده موضوع به هیات هماهنگی احالة می‌شود. شاید در زمان تصویب قانون پیش‌بینی نمی‌شد که در آینده چنین چالش‌هایی درهنگام تشخیص مالیات به وجود خواهد آمد. از یک سو، مسئولیت وصول مالیات طبق قانون به‌عهده‌ی وزارت امور اقتصادی و دارایی است واز سوی دیگر طبق ماده‌ی ۲۷۲ همان قانون مسئولیت رسیدگی و تشخیص درآمد مشمول مالیات به یک جامعه‌ی حرفه‌ای و گذارشده است. بدینهی است با چنین رویکردی بروز چنین چالش‌هایی دورازدهن نخواهد بود به نظر من همین مسئله باعث می‌شود که ما روزی زبرسوال برویم. در همین مدت کمی که از عمر تشکیل جامعه می‌گذرد چندبار است که دستگاه‌های نظارتی مثل وزارت اطلاعات و دیوان محاسبات و مانند آن، گزارش‌های ضدونقیضی را وصول کرده‌اند که در جهت اثبات نادرست بودن آن‌ها نزدیک بسیار زیادی از طرف مسئولین وقت جامعه مصرف شده است. گزارش‌های مذکور تماماً پیرامون میزان درآمد مالیاتی تعیین شده توسط حسابداران رسمی بادرآمدی است که ادارات مالیاتی خودشان رأساً بدون توجه به اصول و ضوابط و استانداردهای حسابداری و دادالت مالیاتی

تحقیق یابد و یا ترتیبی داده شود که از طریق اصلاح قانون مسئولیت رسیدگی مالیاتی کماکان به وزارت امور اقتصادی و دارایی که قانوناً متولی وصول مالیات است محل گردد. در آن زمان مسئولان جامعه اعتقاد داشتند که چون قانون نویاست بایستی با تحمیل و تعامل با یکدیگر اختلاف‌نظرها پی‌گیری و حل شود.

وی با تأکید بر این که بحث تعامل داشتن اعضای جامعه با ادارات امور مالیاتی بهقدیر مشکل است که می‌توان گفت عملی امکان پذیرنیست و چنین عنوان کرد که بحث اصلی آن‌ها صرفاً وصول مالیات است در صورتی که حسابداران رسمی معتقد به وصول مالیات قانونی براساس صورت‌های مالی شفاف و رعایت عدالت مالیاتی هستند. حسابداران رسمی علاوه بر زمانی که برای رسیدگی به صورت‌های مالی صرف می‌کنند زمان زیادی را نیز صرف رسیدگی مالیاتی می‌نمایند. در صورتی که ادارات مالیاتی به لحاظ تراکم کار قادر نیستند چنین زمان یا نیز بروی را صرف رسیدگی به حساب‌های هرکدام از مودیان بنمایند.

وی افزود سازمان امور مالیاتی در راستای دیدگاه خود و ظاهراً با استناد به مفاد ماده‌ی ۲۷۲ قانون مالیات‌های مستقیم با تدوین دستورالعمل حسابرسی مالیاتی درخواست ارائه اطلاعاتی را دارد که اصولاً از حیطه‌ی وظایف حسابداران رسمی خارج است. به‌طوری که حسابداران رسمی در حد دستیاران ممیزین مالیاتی تنزل یافته‌اند.

اسمائی اضافه کرد ای کاش با تکمیل اطلاعات موردنظر در دستورالعمل وارائه رسیدگی مالیاتی یا براساس نص صریح تبصره‌ی ۱ ماده ۲۷۲ قانون مالیات‌های مستقیم دال برلزوم قبول گزارش حسابرسی مالیاتی بدون رسیدگی توسط ادارات مالیاتی

انتظار چنین مشکلاتی را هم داشته باشیم. اسمائی گفت: مسئله‌ی دیگری که می‌توان به آن اشاره کرد نگاه جامعه‌ی حسابداران رسمی به همه‌ی موسسات به طور یکسان است. به این معنی که ظاهراً جامعه‌ی حسابداران رسمی هیچ تفاوتی در ارزیابی‌های خود بین موسسات کوچک و بزرگ قائل نشده است. به طور مثال همان ارزیابی که درخصوص کنترل وضعیت موسسات بزرگ صورت می‌گیرد عیناً بهمان شکل در موسسات کوچک نیز به کار گرفته می‌شود بدون توجه به این امر که اغلب آیتم‌های اشاره شده در چکلیست کنترل وضعیت کاربرد عملی در موسسات کوچک ندارد. مثلاً از موسسه‌ای که در پرداخت هزینه‌های جاری خود دچار مشکل است چه گونه می‌توان انتظار داشت که در بخش آموزش هزینه کند و کارکنان خود را برای گذراندن دوره‌های مختلف اعزام نماید. ضمن این که شاید بحث آموزش‌های عملی در موسسات کوچک و متوسط بهدلیل درگیری‌بودن مستقیم شرکا و مدیران موسسه در اجرای کار خیلی بهتر از موسسات بزرگ صورت پذیرد.

به باور وی، تکیه بر اعضای جوان حرفه از ضرورت‌های آینده‌ی جامعه است. در این زمینه، باید تمهداتی به کار گرفته شود که اولاً ارتباط و پشتیبانی اعضا از یکدیگر تقویت شود و ثانیاً با شناساندن هریک از اعضا به دیگران شرایطی فراهم گردد که گرددش پذیرش مسئولیت در ارکان مختلف جامعه در بین اعضاء محدود نمایی می‌گردد. البته مطالبی که عنوان شد دربرگیرنده‌ی تمامی مشکلات موسسات حسابرسی نیست، لیکن به دلیل محدودیت‌های موجود نیز طرح تمامی آن‌ها از حوصله‌ی یک جلسه خاج است.

به نظر می‌رسد در صورت تشکیل جلساتی منظم با حضور نمایندگان شورای عالی جامعه و تعداد محدودی از شرکای موسسات بتوان در جهت اعلانی حرفه و رفع مشکلات حسابداران رسمی راه‌کارهای پیشنهادی را به بحث و بررسی گذاشت.

طبقه‌بندی کرد. البته اینجانب آمار دقیقی از میزان درآمد هریک از گروه‌های موداشاره ندارم ولی تا آن‌جا که در برخورد با سایر همکاران اطلاعات به دست آورده‌ام تعداد موسسات بزرگ حتی به تعداد انگشتان دست هم نمی‌رسد و بنابراین بخش عمده‌ی این موسسات را موسسات کوچک و متوسط تشکیل می‌دهند. در سال‌های گذشته بحث این که موسسات کوچک و متوسط باید از طریق ادغام در سایر موسسات به سمت بزرگ‌شدن حرکت کنند خیلی مطرح بوده است، اما با توجه به خصوصیات مالی ایرانی‌ها که کمتر به کار گروهی اعتقاد داریم و همچنین تفاوت‌های موجود در دیدگاه‌ها نه تنها موسسات کوچک و متوسط نتوانسته‌اند از طریق ادغام با سایر موسسات رشد بلکه با بررسی بروی شرکای موسسات می‌شویم که چه تعداد از شرکای موسسات جایه‌جا شده و در موارد متعدد حتی تعداد شرکا از حد نصاب مقرر نیز کمتر شده است. ضمن این که به نظر من رشد موسسات یک امر مکانیکی نیست که بتوان آن را از بیرون به اجرا درآورد، بلکه لزوم بزرگ‌شدن موسسه مستلزم ضرورتی در درون موسسه است که این ضرورت نیز چیزی جز رشد خدمات موردن درخواست از طرف مشتریان نیست. یعنی زمانی موسسه‌ی حسابرسی می‌تواند به سمت بزرگ‌تر شدن حرکت کند که مشتریان بیش‌تری داشته باشد پس بنابراین مدام که زمانی ارائه‌ی خدمات مختلف از طرف موسسات حسابرسی به بنگاه‌های اقتصادی فراهم نباشد نباید انتظار داشت که موسسات حسابرسی قوی هم داشته باشیم. وی اضافه می‌کند از یک طرف موسسات حسابرسی مجاز به شرکت در مناقصه‌ها برای انجام حسابرسی هستند و از طرف دیگر متهم به نخشکنی می‌شوند. این موضوع نیز خود تناقضی است که بالاخره باید روزی حل شود. متأسفانه، برخی از موسسات بهدلیل بقای خود ناچارند که با قیمت‌های پایین کار کنند و این موضوع لطمہ‌ی بزرگی به حرفه می‌زند. به هر حال مadam که حجم فعالیت حسابرسی گسترش نباید باید تعیین کرده‌اند.

وی اضافه کرد خوشبختانه با تصویب آیین‌نامه‌ی راهکارهای افزایش ضمانت اجرایی و تقویت حسابرسی توسط هیات وزیران که می‌توان از آن به عنوان مهم‌ترین مصوبه‌ای یاد کرد که می‌تواند جایگاه حسابداران رسمی را در جامعه ارتقا بخشد، به‌نظر می‌رسد در صورت اجباری شدن حسابرسی صورت‌های مالی فعالان اقتصادی و مبنای قراردادن صورت‌های مالی حسابرسی شده جهت تشخیص مالیات توسعه سازمان امور مالیاتی جامعه‌ی حسابداران رسمی و اعضا آن می‌توانند در این زمینه یاری رسانند. سازمان امور مالیاتی باشند.

اسمائی بر این باور است که مسئولیت شورای عالی جامعه با مصوبه‌ی اخیر در جهت شناساندن جامعه به فعالان اقتصادی و تکالیف آن‌ها در این زمینه دوچندان شده است. به نظر وی، شورای عالی جامعه‌ی حسابداران رسمی می‌باید دو موضوع مهم را در اولین فرصت در دستورکار خود قرار دهد. اول این که موضوع اجرای آیین‌نامه‌ی راهکارهای افزایش ضمانت اجرایی و تقویت حسابرسی به جد از طریق مذکوره با دستگاه‌هایی که به‌نحوی در آیین‌نامه مذکوردارای تکالیف می‌باشند مورد بررسی قرار گیرد و روش‌های عملیاتی کردن آن مشخص شود. دوم این که باید ترتیبی داده شود که بحث چالش‌های بین جامعه‌ی حسابداران رسمی با سازمان امور مالیاتی از طرق قانونی حل و فصل شود.

وی در خصوص مشکلات موسسات حسابرسی چنین عنوان کرد که با تصویب اساسنامه‌ی جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران و پیش‌بینی چگونگی تاسیس موسسات حسابرسی عضو جامعه حدود ۱۵۰ موسسه‌ی حسابرسی تشکیل و به ثبت رسیده است. تعداد قلیلی از این موسسات از قبل از تصویب قانون تشکیل جامعه فعال بودند و تعداد کثیری نیز بعد از شکل‌گیری جامعه تاسیس شده‌اند. این موسسات را می‌توان به سه گروه موسسات بزرگ و موسسات متوسط و موسسات کوچک